

ברכות דף כח עמוד ב

גמרא. הני שמונה עשרה כנגד מי? אמר רבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמני: כנגד שמונה עשרה אזכרות שאמר דוד +תהלים כ"ט+ כהבו לה' בני אלים. רב יוסף אמר: כנגד שמונה עשרה אזכרות שבקריאת שמע. אמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי: כנגד שמונה עשרה חוליות שבשדרה. ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי: המתפלל צריך שיברע עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה; עולא אמר: עד כדי שיראה איסר כנגד לבו; רבי חנינא אמר: כיון שנענע ראשו שוב אינו צריך. אמר רבא: והוא - דמצער נפשיה ומחזי כמאן דברע.

הני תמני סרי, תשסרי הוויין! אמר רבי לוי: ברכת המינים ביבנה תקנוה. כנגד מי תקנוה? אמר רבי לוי: לרבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמני - כנגד +תהלים כ"ט+ אל הכבוד הרעים, לרב יוסף - כנגד אחד שבקריאת שמע; לרבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי - כנגד חוליא קמנה שבשדרה. תנו רבנן: שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה. אמר להם רבן גמליאל לחכמים: כלום יש אדם שיודע לתקן ברכת המינים? עמד שמואל הקמן ותקנה, לשנה אחרת שכחה.

ברכות דף כט עמוד א

והשקף בה שתים ושלש שעות ולא העלוהו. אמאי לא העלוהו? והאמר רב יהודה אמר רב: טעה בכל הברכות כלן - אין מעלין אותו, בברכת המינים - מעלין אותו, חיישינן שמא מין הוא! שאני שמואל הקמן, דאיהו תקנה...

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיִוְעָצֵינוּ כְּבַתְחִלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. וּמְלֶאךְ עָלֵינוּ אֶתְּהָ ה' לְבַדְדָּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְצַדִּיקְנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מְלֶאךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשֻׁפָּט: וְלִמְלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַרְשָׁעָה פָּרַגַע תֵּאבֵד. וְכָל אוֹיְבֵי עַמּוֹךְ מִהָרָה יִפְרְתּוּ. וְהַזְדִּים מִהָרָה תִעַקֵּר וְתִשָּׁבֵר וְתִמָּגֵר וְתִכְנִיעַ בְּמִהָרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה'. שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זְדִים:

Denis Prager: ...Christians did not tend to regard evil as the greatest sin. Unbelief and sexual sin were greater objects of most Christians' animosity...

<http://www.huffingtonpost.com/earl-ofari-hutchinson/bestowing-sainthood-on-pi b 403136.html>

Bestowing Sainthood on Pius XII Ignores a Heinous Past

Pope Benedict XVI's decision to press harder to make Pope Pius XII a saint is not a hostile act against Jews, it's an abomination. The Vatican's mute silence on the Holocaust under Pius's watch aided and abetted it. The Vatican added more insult to Pius's disgraceful World War II silence when it ducked and dodged repeated demands that it fully disclose all Pius's correspondence and actions while the slaughter raged. Six years ago the Vatican hinted after repeated demands from Jewish scholars and leaders that the Vatican would release more of its World War II-era files on Pope Pius XII. It didn't. So far, the Vatican has released a handful of carefully scrubbed wartime documents that reveal almost nothing about the Vatican's dealings with Hitler.

It was virtually an article of faith during the decade I attended Catholic schools that Pius XII would one day be canonized a saint. The priests and nuns routinely punctuated their prayers with paeans in praise of the goodness and greatness of Pius XII. They urged us to pray for his continued health and well-being. In the decades since his death in 1959 Pius XII's march to sainthood has been wracked by fierce debate over his dealings with Hitler and his refusal to speak out on the Holocaust.

There was great hope that this would change when John Paul II took over the Vatican reins. Over the years, he raked Catholics over the coals for saying and doing nothing about colonialism, slavery, and the pillage of the lands of indigenous people. But his continuing unwillingness to confront the Vatican's complicity in Hitler's Holocaust was another matter.

Vatican defenders cloud Papal guilt in the Holocaust by incessantly reminding that the Nazis murdered thousands of Catholics in and outside of Germany who aided the Jews. They also remind critics that Pius XII poured millions into relief for war refugees, gave sanctuary to Jews inside the Vatican, and played a huge role in post war recovery efforts and the restoration of democracy in Western Europe.

In 1998, the church made a mild stab at public atonement for past injustices when it formally apologized for centuries of Catholic anti-Semitism and the failure to combat Nazi persecution of the Jews. But the Vatican made no mention of Pius XII's stone silence on Nazi atrocities. And it's this continuing blind spot that riles many Jewish and church scholars.

The Vatican continues to keep silent on its Holocaust involvement for a painful reason. Its silence was not due to the moral lapses of individual Catholics, or that the church was ignorant of, or duped by, Hitler's aims. It was a deliberate policy of appeasement crafted by church leaders. Before he ascended to the papacy in 1939, Pius XII was the Vatican's ambassador to Germany and secretary of state during the crucial period when Hitler rose to power, and knew full well what Hitler was up to.

In his well-documented work, "Hitler's Pope: the Secret History of Pius XII." John Cornwell, Jesus College, Cambridge University professor notes that the Vatican signed its ill-famed concordat with Hitler in 1933 to prevent him from grabbing church property and meddling in church affairs. In return the Vatican pledged the absolute obedience of Germany's Catholic priests and bishops to Hitler. As Pope, Pius XII sent a letter praising "the illustrious Hitler," and expressing confidence in his leadership.

Even as evidence piled up that thousands of Jews were being shipped to the slaughter in Nazi concentration camps, Pius XII refused to reverse the Vatican's see-no-evil, hear-no-evil political course. He ignored the pleas of President Roosevelt to denounce the Nazis. He declined to endorse a joint declaration by Britain, U.S and Russia condemning the killings of Jews, claiming that he couldn't condemn "particular" atrocities. He was publicly silent when the Germans occupied Rome in 1944 and rounded up many of the city's Jews. Many were later killed in concentration camps. He continued to send birthday greetings to Hitler each year until his death. He did not reprimand the Catholic archbishop of Berlin for issuing a statement mourning Hitler's death.

Pius XII's one and only known pronouncement during the war on the mass murders was a tepid, vaguely worded statement denouncing the deaths "of hundreds of thousands." By then there were millions, and he did not mention Hitler, Nazi Germany, or the Jews in the statement.

In an Alice in Wonderland twist on reality, Vatican defenders say that airing old dirty laundry and fingering the culprits within the church that turned a blind eye toward Hitler's ravages could damage the many efforts the church has made to heal the rift between Jews and Catholics. But the call for Benedict to bare the Papal chest on church sins for the Holocaust is not an academic exercise in moral flagellation. The thousands of Holocaust victims still alive bear the eternal scars of the Vatican's Hitler-era acquiescence to genocide. And the modern day killing fields of Congo, Sudan, Rwanda and Cambodia are grim fresh reminders that the world still has not rid itself of the horrors of genocide.

John Paul II's apology a decade ago for the sins of Catholics against the oppressed and Benedict's many denunciations of the Holocaust was a step forward toward exorcising the wrongs of the past. But bestowing sainthood on Pope, Pius XII who said and did little while Hitler murdered millions is a huge step backward.

<p align="center">דברים (פרק כה)</p> <p>(יג) לא יהיה לך בכיסף אָבֹן וְאָבֹן גְדוֹלָה וּקְטָנָה: (יד) לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גְדוֹלָה וּקְטָנָה: (טו) אָבֹן שְׁלֵמָה וְצִדְקָה יִהְיֶה לְךָ אִיפֹה שְׁלֵמָה וְצִדְקָה יִהְיֶה לְךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יְמֵיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ:</p>	<p align="center">דברים (פרק טז)</p> <p>(יח) שְׁפָטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָהֶם כְּכֹל שֶׁעָרִיף אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָהֶם לְשֹׁבְטֶיךָ וְשֹׁפְטֹו אֶת הָעָם מִשְׁפָּט צִדְקָה: (יט) לֹא תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִפִּיר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶר עֵינֵי חֲכָמִים וְיִסְלַף דְבָרֵי צְדִיקִים: (כ) צִדְקָה צִדְקָה תִרְדֹּף לְמַעַן תִּחַזְּקֶנָּה וְנִרְשָׁתָּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ:</p>
<p align="center">דברים (פרק כא)</p> <p>(י) כִּי תִצָּא לְמִלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ וַיִּתְּנֻךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׂבִיּוֹ:</p>	<p align="center">דברים (פרק כ)</p> <p>(א) כִּי תִצָּא לְמִלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ וְיָרְאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עִם רֵב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶה מֵאָרֶץ מִצְרָיִם:</p>

אבן עזרא על דברים (פרק כא פסוק י)

(י) כי תצא - זו הפרשה דבקה עם כי תצור אל עיר ונכנסה ביניהם פרשת עגלה ערופה בעבור החלל הנמצא בא"י. ולא כן חוצה לארץ. ואף כי במלחמה:

סנהדרין (כ):

וכן היה רבי יהודה אומר שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ להעמיד להם מלך ולהכרית זרעו של עמלק ולבנות להם בית הבחירה:

יומא (כב):

וירב בנחל אמר רבי מני על עסקי נחל בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא לשאול לך והכית את עמלק אמר ומה נפש אחת אמרה תורה הבא עגלה ערופה כל הנפשות הללו על אחת כמה וכמה ואם אדם חטא בהמה מה חטאה ואם גדולים חטאו קטנים מה חטאו יצאה בת קול ואמרה לו אל תהי צדיק הרבה ובשעה שאמר לו שאול לדואג סב אתה ופגע בכהנים יצאה בת קול ואמרה לו אל תרשע הרבה:

מדרש רבה קהלת (פרשה ז פסקה כד)

(א) ט"ז אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר אל תהי צדיק הרבה יותר מבוראך מדבר בשאול דכתיב (שמואל א' ט"ו) ויבא שאול עד עיר עמלק וגו' ר' הונא ור' בנייה אומר התחיל מדיין הוא כנגד בוראו ואמר כך אמר הקב"ה לך והכית את עמלק אם אנשים חטאו הנשים מה חטאו והטף מה חטאו והבקר ושור וחמור מה חטאו יצאת בת קול ואמרה אל תהי צדיק הרבה יותר מבוראך ורבנן אמרי התחיל מדיין כנגד עגלה ערופה ואומר אמר הכתוב (דברים כ"א) וערפו שם את העגלה בנחל הוא הורג והיא נערפת אם אדם חטא בהמה מה חטאה יצאת בת קול ואמרה אל תהי צדיק הרבה רשב"ל אומר כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן ומניין שנעשה אכזרי במקום רחמן שנאמר (שמואל א' כ"ב) ואת נוב עיר הכהנים הכה לפי חרב ולא תהא נוב כזרעו של עמלק ורבנן אמרין כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שמדת הדין פוגעת בו שנאמר (שם י"א) וימת שאול ושלשת בניו:

מדרש תנחומא שופטים (פרק טו)

(טו) כי תצא למלחמה וגו' מה כתיב למעלה מן הענין ודרשו השופטים היטב משיעשו השופטים דין צאו למלחמה ואתם נוצחין ... רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם קיים על הדין ועל האמת ועל השלום שנאמר (זכריה א) אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם אמר ריב"ל וכלם תלוין בדין כי בדין נעשה שלום ונעשה אמת לפיכך כשישראל עושין את הדין הקב"ה מפיל שונאיהן לפנייהם שנאמר (תהלים כא) לו עמי שומע לי וגו' כמעט אויביהם אכניע וגו' ומה הן דרכיו של הקב"ה צדק ומשפט שנאמר (בראשית יח) ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט לפיכך כתיב בפרשת דיינין ושפטו את העם משפט צדק ואח"כ כי תצא למלחמה על אויביך מהו על אויביך אמר הקב"ה צאו עליהם כאויבים כשם שאינם מרחמים עליכם כך אתם לא תרחמו עליהם ...